

Åpent brev til

Hr. professor Magne Skodvin fra Baard Waage

Jeg hørte Deres innlegg i TV forleden. Quisling? Hvem skapte ham? Vårherre, ja, men var ikke regjeringen Nygaardsvold meddelaktig i hans oppførsel under krigen? Var det ikke den umme regjering som ved sin kyndighet i statsstyre hadde øgt landet åpent for invasjon av hvemsomhelst?

Der var intet i veien med Quisling før han slo seg på politikken, men da ble han kjeltring.

Kanskje det går slik med andre også?

A forsvarer Quislings handlinger under krigen er ikke lett, men å forsvarer regjeringen Nygaardsvolds handlinger både før og under krigen, er meget verre.

Jeg reiste fra Hong Kong i oktober 39, og hver eneste havn jeg anløp, enten landet var i krig eller ikke, så var den lukket med minebelte. Men da vi skulle inn til Bergen den 28. februar 1940, da var der klar vei. Minene lå på lager på Marineholmen.

Tror De der hadde blitt noen invasjon i Norge om bare mineene hadde vært utlagt og soldatene på plass i en så farlig tid?

De så hva noen soldater kunne prestere i Drøbaksundet med noen gamle muskedundere?

Nå har vi så lenge snakket om Quisling — tror De ikke

historikerne vil gå litt grundigere til verks om noen år enn De har gjort?

Tror De ikke at det norske folk er fullt oppmerksom på at der ikke hadde blitt noen invasjon her overhode, om det lille forsvar vi hadde hadde vært på plass?

Nei, tiden er inne til å begynne å snakke om regjeringen.

Den besto av folk som ikke var sin stilling voksen. Derfor gikk det slik det gikk. Derfor fikk vi Quisling.

Nå er vi igjen oppi kritiske tider, og det er på høye tid å få inn menn som kan «tyde tidernes tegn».

Regjeringen i England?

Mange unge, tapre, norske gutter dro over til England i skrøpelige farkoster.

De ville slåss for det de hadde kjær, hjem, konge og fedreland.

Hvilke oppdrag fikk de?

Konferer boken Ni Liv, Han som «stjal Galtesund», Telavåg etc. etc. Skal man le eller gråte når man leser disse bøker?

De fikk utlevert en gammel fiskeskøyte, — noen geværer, håndgranater og en radlosender, samt noen tusen kroner i kontanter.

Med dette ustyr skulle de reise Norge til kamp mot verdens dyktigste generaler, bak verdens sterkeste krigsmakt — — —

De ble skutt endel av dem, likeledes alle de uskyldige nordmenn de satte i livsfare ved at de motvillig huset dem. All denne elendighet hadde regjeringen Nygaardsvold det hele og fulle ansvar for.

Telavåg ble rasert, befolkningen omkom i tyske leire en god del av dem.

Femti tusen kroner kostet det å få «helten i Ni Liv» helskinnet over til Sverige etter at han hadde kuttet av seg tærne. Hva oppnådde han og alle de andre for Norge? Ble fedrelan-

det ført en tomme nærmere friheten?

Dog — der er intet å bebreide hverken ham eller de andre som dro til England for å kaste seg inn i kampen for fedrelandet. Det var gode gutter — som av regjeringen ble misbrukt.

Eller Heimefronten? Hva var det den skulle utrette? Og hva utrettet den?

Så planløst som det var, var der allikevel en plan.

Regjeringen visste at det bare var Kongen og hans hus det norske folk ønsket tilbake, regjeringen Nygaardsvold var der ingen som savnet.

Heimefronten og sabotørene var propagandaaen for at regjeringen fremdeles levte. Ingen av dem betød noe for Norges frigjøring. Men folket jublet over tyskernes fall og «ukle» rått regjeringens skrik om straff over Quisling og landsvikkerne, mens faktum var at regjeringen var større landsvikere enn Quisling.

Forskjellen var bare at Quisling var bevisst, mens regjeringen var landssvikere på grunn av at de ikke var voksne for de jobber de hadde påtatt seg som ministre. De skulle vært skutt samtidig med ham. Kanskje ertertiden ville bli skånt for å få sauer som dem som ministre

Oslo, den 30. april 1965

BAARD Waage Bygdø Allé 20,
T 449771

102880